உ

கடவுள் துணை

அகஸ்தியமகாமுனிவர்
அருளிச்செய்த
வகார

மதிவெண்பா-எ.

இஃது,
திருவெண்காடு
ஆறுமுகசுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டு

திருவொற்றியூர்
இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்
பரசுராமமுதலியாரது
பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௫ ௵.

உ

கடவுள் துணை.

அகத்தியமகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

வகார

மதிவெண்பா - ௱.

கலிவிருத்தம்.

திகடசக்கரச்செம்முகமைந்துளான்
சகடசக்கரத்தாமரைநாயகன்
அகடசக்கரமார்ந்தெழிலாங்கெழூஉம்
விகடசக்கரன்மெய்ப்பதம்போற்றுவாம். ௧

நாயகமென்றேபாரத்திருணினைத்தேனைத்திடனொல்
வாயில்வழுவாதநாழுகவந்தருளும்—பாயிர
மாயுரைத்தவைந்நூறும்வகாரமதிவெண்பா
சேயுரையவிந்நூறுஞ்செப்பு. ௨

செப்பினேனிந்நூறுந்திரளடக்கமைம்பதுடன்
ஒப்புமதிவெண்பாநூறோதினே-னிப்புவியில்
புத்தியுடையோர்க்கறிவாம்புகலவேயிவ்வெண்பா
சத்தியுரைகண்டவர்க்காந்தான் ௩

ராஜறிவா ராயிரத்திணைந்நூற்றிணைப் பசுவுள்
வாமாவின்னுடைக்கல்மாம்—வந்திற்று
சமைநாக்குருங்கடல்மீனுங்காயவிழுக்காண்புனை
திரைகாகரும்வளமேதுவாஞ்செப்பு. ௪
செப்புமவைப்புமொப்புவமைசெய்யவேநக்கீசர்
அடிபுனைப்பைக்காட்டி னாடுயவர்க்கு—கப்பாயற்
கைபடாடைக்காட்டானகல்விழிததான்மூந்நாற்ற
செப்புவைபபென்றதுசெய். ௫
செய்யாவுரைத்துவைத்த திரள்சோதி நால்தணிவார
செய்பாகம்பெறுசிறமே—மையாயக்
காயதநிலைபநேநனென்காவியந்திறபரிபாவைத்து
தாயாரிடமெனாந்தன்சார்பு. ௬
சார்பு பொருளிதுவாநலமையுதுவாளிலுமா
காயபெரிபுடு தசாயம—வார
தாககிளிபாகவிடுத்ததக மாயபாடசியமும
வாதகிலிடுபெசமெனவை.
வையமயக்கிளிடுமவாமயிலீயாநதுாககிளிடு
வையயமயைபடுச்செரியுப் பாலைம்—மெயயாரும
வையமையுமணையாருங்காகுழலாள்வாய்நீராரு
செப்பவின்னுமென்செய்ய. ௭
செயமானநநீசன்செப்பியநமோடசத்தில
வயமேவியவாமுந்நூறாம்வாய்ந்தசால்—பயனுறும
வெயர்கருடனுாததவிரிகுடளாயுந்நூறுஞ்
செயர்குடைதும்பனென்வாய்செய்ய ௮

செய்யமதியமிர்தவெண்பா திக்கிப்பாகுஞ் செகந்தி
லையமில்லையதிலாய்ந்தோர்க்கு-மையமங்
கூட்டுங்கடலுங்கொதிமலையுமாமதியும்
பூட்டுவங்கப்பெண்கொடியாள்பேசு. ௰

பேசுமோங்கேள்மகனைபுலத்தியாபூவுரகில்
மாயமரிசிரொன்றமகிமையது—மாவான
வந்தமுனிப்பயிராய்வளர்ந்தேறிக்கதிர்செல்லாய்
மஞ்சரிசிமாவென்றறி. ௰௧

அறியரிசிமாவாமதனிலோந்தவயல்மன்னோர்
பொரியுமதிரோடாம்பொற்கொடியாய்—விரிவெந்தன்ன
காடுக்கடல்விராங்கயநாப்பூவட்டநெடுங்
தட்டமங்கைச்சேவல்லிச்சாய். ௰௨

சாயக்கடைப்பூவுஞ்சார்ந்தகளிமண்பூவும்
வாயடக்கங்கன்னிவடியாளும்—நேய
நொட்டகரைபோசைகொடிமடவாள்பூக்கையிலே
கட்டுவதுகான்குரவாக்காலன். ௰௩

காணக்கரிவாயாள்கண்டஞ்சிவப்புடையாள்
நாளமுபர்வாக்கும்வனிதையராம்—மோனங்
கொண்டகலைவணிக்கிலைகூடிக்கருநதரிக்கும்
வண்டார்க்குழலாள்குலைபார் ௰௪

குலையிலேமணிகருஞ்சுக்கரியான்தன்னுருவாய்
காலையிலேமண்டேகங்காத்திருக்கும்—வாலையரி
கண்டெடுத்தாய்தேனைக்கடலீரிலுறவாசப்
பண்டுசெய்தபூரைபகர். ௰௫

பகரவொருபூமன்னும்பச்சையருந்தாதியரும்
உவர்கலக்கக்கண்டாலோடுமே—துவரடக்கி
நெலவரிசிதள்ளிவிடுந்நோகவோட்டிவிட
வல்லிபொளவந்ததப்பாவாழ்வு. ௰௩

வாழ்வுகருங்கணவட்டமிடும்புகைகட்டி
மூழ்கிவருஞசுந்தரக்கில்மூளாதே—தாழ்வாக
எட்டடிக்குளவேளவளர்த்திபிட்டவடிசணிலேற்றிக்
கட்டவளைகாணவெனக்காண். ௰௪

காணுவதுகாரமன்கலக்குஞ்செவ்வத்திமுட்டை
பூணுவதுபூரமென்றுபுகட்டினுல்—வீரம்போம்
கண்டுவிடுசாரத்தைதக்காணவிடுவென்கடைச்
சொன்னதுரிபுலத்தியாசொல். ௰௫

சொல்லவருமோபனதாருப்பசபைபெண்ணேடப
வெல்லவருமோநேயமன்கண்டாலும்—புல்லு
தன்பிறப்புமிறப்புமிமைசார்ந்தாலறியாரும
என்பிறபபையானறியேனியப்பு. ௰௬

இயலிசைகூட்டவட்ட மிளங்கொடிக்கு மாட்டாதே
வயலிசைப்பீர்பாயும்வாய்நகாலே—துயலாகும்
மண்ணாடிக்குப்பாணிமாவடிக்குந்தூணைப்
பெண்ணடிக்குப்பாமாலைபூட்டு. ௰௭

பூட்டவொருகூட்டாகும் பேய்க்கரும்பாத்திந்தியாத
காட்டமதில்மாட்டுங்காணவே—பூட்டே
காய்க்குமேயின்சிதகாய்கைப்பழக்கமஞ்சரக்காய்
வாய்க்குமதிவெண்பாவழி. ௰௮

அதி மதியாமதியமென்றயாணவெண்பாவிதுவாகும்
வதியமதியிதுவாகவாய்க்குமே-மதிப்புன்றி
சொய்யநகாந்துண்டால்நாற்குபாதிமுதல்
வையமிதிலறிவதரிது. உ௨.

அறிந்தோமிவ்வெண்பாவி லடக்கிலேனென்வாதகுறி
நெறியகனறபூரணமும்நீட்டிக்-குருரியது
வஞ்சமிஞ்சநெஞ்சகற்றிவாயிலிருப்பிடமுமி
கொஞ்சுகிள்ளையாயுரைத்தகுறி. உ௩

உரைத்தகுறிதப்பாதுவுறுதியொன்றுணும்
குரைத்தகைப்பங்குண்டாமெங்காளும்-விரைத்தமுதல்
காணிக்கரைக்காணிகாற்காணமாகக
காணியரைக்காணியெனறறி. உ௪

என்றரைமுந்திரிக்கிழெடுத்தொடுபாவடைக்கு
ஒன்றரைக்குக்காமாவிரிப்பூட்டியபின்-சென்றரைய
முந்துக்கொருவிலையாம்மொய்குழலாளிருவிலையாம்
னைத்தசன்னிமுவிலையாள்பயம். உ௫

பயமானபூக்கொடியுமனைலசேர்க்கையும்
வயமானகாரிடைச்சிவாய்ப்பாலதும்-செயமாக
முடக்கரைகுயவனமூட்டெடுத்தவெண்கலத்தில்
பட்டுவிடும்மென்னோதுபார் உ௬

பாரையடிக்கல்லுபாயுமண்பூக்குமுட்பும்
வாரைபடல்தீறும்வாய்த்தாக்கால்-ஊரார்
ஒக்கவிடுமொன்றுமுக்காலொன்றுக்கலையாகும்
வைக்கதனைலமீறிவருமண். உ௭

வருமண்ணில்வாழுமங்கை வசந்தியென்ற செல்வந்தி
பெருகுமண்டமுட்டிவிடப்பேறுமே-நரிவாயில்
கண்டசிப்பிஒடாகுங்காணக்குறமகள்கை
வண்டுசிப்பிக்காலாம்வயம். ௨௮

காலாங்கட்கநீர்க்காட்டகத்திற்காயாம்
நாலாம்வலைநூலாம்நாதமாம்-சேலாம்
வட்டகட்டபெட்டாகும்வாய்த்தாற்றுவர்க்கும்
முட்டவறிநெஞ்சமென்றேமுனி ௨௯

நெஞ்சமனமுறையும்நெற்கடையாமண்களைக்கும்
வஞ்சமில்லைசொல்விட்டேன்வாயுவிறைப்-பஞ்சமென்ற
பார்க்குளிதுபாழாமக்களாவாழ்நல்வென்று
ஆர்க்குள்ளொன்றானதிதுவறி ௩௰

அறிவுடையவெள்ளையறிவானபிள்ளை
தெருவில்விளையாடுவருஞ்சேயே-உரிமையுடன்
கைக்கினைசந்தசர்க்கரையைக்கடுவாய்க்கடையில்விட்டு
மொய்க்கவிரும்வாயினீருண். ௩௧

உன்னைக்கல்லாகுழுவர்யட்டம்நிறுகும்
பன்னைத்தொழிலைமக்குப்பாவாகு-முன்னுறல்
கோட்டுக்கடுவாளங்கொமடீனையாவ்பிள்ளைதலை
ஊட்டுவெட்டவெளியாமியப்பு ௩௨

இயம்பவனமலையுமிராறுபன்னிரண்டும்
வயம்பவடிவக்காளைவாட்டினால்-இயம்பா
பட்டமதயானைபடுகுழிக்குள்ளாகும்
வெட்டவெளியிரவுபகலாம் ௩௩

பகலானகுந்தம்பயில்வார்வெள்வங்க
ந்தாரசாரவிரகரந்தப்பாது—இகலான
கொட்டமலைக்கொம்புங்கோதைவளர்பார்வட்டும்
முட்டவெட்டிமடிவராம்முன். கூ௪

முன்னைவிழுப்பாய்மடிப்பின்னைவிழுகாய் புயலை
கனைநடுவாக்கிவிடுத்தக்கவரோ-பின்னையென
மோம்புரந்தசான்மங்கைகுழுநமுலையிலெகுங்
காடபிரத்தான்தங்கநிறந்தாக்கு கூ௫

தாக்கிவிடுகாக்கடையில்தக்கவரைக்காணியா
தாக்கிவிடுமுந்திரைக்கிழ்சொல்லிவிட்டிட—வேச்சர்
மைந்தமலைமுந்நீரும்வாதமென்றசெயநீரு
முக்கவரைகடநீராமொன்று. கூ௬

ஒன்றுமொழ்ந்ரசுடம்பிட—மூன்றுமொக்கச்சாரம்ரஸ்ரி
அறுயோகந்தள்ளிவிடுமதியொன்று-பண்டாக
ரிதநோசக்காரைக்கொங்கைக்கனலிவிடும்
மைந்தனிதுவாருமாங்காண். கூ௭

காணப்புலத்தியாகாயமைப்பூட்டியொக்க
வாணாத்துளைதாரும்புவெந்திக்கால—காணமறும்
அகனைமாயிக்கரைப்பெண் அரசிபிள்ளைக்கூட்டச்
சாதனைக்குநெய்கூட்டத்தான். கூ௮

கூட்டத்தாரெட்டெட்டுங்குலவிலாமெய்க்குறிகேள்
நாட்டமென்றவெண்கொழுந்தைநாட்டார்—எட்டமிடிற்
வாய்க்கசப்பைமென்றமிழ்ந்தால்மங்கை 'சிரிப்பாளவளை
மாய்க்கமதிகூட்டியிடுவாய். ௩௯

மதியிருந்தாலாடிவரும்மனமிருந்தால்கூடிவிடும்
கெதியிருந்தால்தப்பாதுகிளத்திடினேன்—சதியாரே
மாண்டமாக்கரியினால்மாளுமக்கள்யாவருமென்
தூண்டமதிவெண்பாசொல். ௪௰

சொல்லுவடமொழியாய்த்தாதுத்தமிட்டவாரடைக்கு
வில்லும்பும்மொக்கவிட்டவெண்கலமே—வல்லதங்க
ஓசையிடமாற்றுமுரியுறக்குச்செவிடனவே
வோசைகலமாகுமெனவே. ௪௧

மாகுமென்சித்தாமனமாரியிட்டவட்டமிது
வாகுமெனக்கண்டோர்க்குவாய்க்குமே-சாக
வேகமனக்குதிரைவெட்டவெளிகட்டிவைக்கும்
மாகுமங்கைவாழ்வாமிது. ௪௨

வாழ்வதருஞ்சோணமலைவாழ்கிளைக்குமமுதகடம்
சூழுவைக்குமாதப்பாலசொல்லரிது-ஓதும்
மாசுபடாவெள்ளைநிறம்மங்கைகண்டால்தங்கநிறம்
வாசிவடமொழியிதுவாம ௪௩

வாயியென்றமாயிதங்கைவந்தவழிகண்டறிந்து
தூசிவிடுகண்ணைக்கல்தொக்காகும்—பேசரிது
மைக்கவவரப்பதாராம்மையேன்தங்கியிடை
யைக்கச்சமொகுமென்வாய் ௪௪

வாயிலிடுநீரைவாழ்த்திவிடயாளுகையில்
பாயிலிடும்பாகம்பார்த்துவிடு-ஞாயமென
குபயியடைவாயடைக்குங்கூககுராலுயில்லையடி
செப்புவாரிதுவென்றியம்பு. ௪௫

ரிபபக்கடரகுமெம்பெருமான்சாணைவென்ற
வாயபசங்கதூவைசதண்டவாருமே-குதம்பையிலே
மாக்வரிதுசொல்லரிதுசோளவளநாட்டரிது
யில்லரிதுகல்லரிதுமேவரை. ௪௬

மோவைசக்குக்காசம்வியன்றகெங்கைதொலைதூரம்
மோவைசககுபபயன்றாரம்வாய்ந்தாக்கால்-நாதங்
கவாடாடுமோவைசகைசயோடும்வாசி
கொண்டாடுமிருதொழிலேகூறு. ௪௭

கூறுமடாமாதவிடாய்குறித்ததலைப்பிண்டமென்றுஞ்
சீறுமண்டமுட்டையென்றுஞ்செப்பினேன்- நூல்மறை
முதிவைததவாசகத்தினுணர்வறியாச்சண்டிகட்கு (ஓரப்
பாதிவைக்குநூலின்மயம். ௪௮

மாயமாகும்பெண்கருவாம் மக்கள்தலை சோதனையாம்
உபமானஇக்குறிகள்வாட்டிவைத்தேன்-துறைகாணு
மட்டமுதற்பர்சையிலேமாறுமோமாண்பருக்குக்
கட்டவகைமொழிவிதிலேகாண். ௪௯

காணவென்றுஇந்நூற்றிற்கசடகற்றிக்காணவுனக்
கூறுவைத்தேன்குப்பனென்பேர்கொண்டாட — வானி
ற்ககவளநாடிருக்குந்தாய்பிறந்தநாட்டிலுயி
மிக்கபுலத்தீசன்முறை. ௫௰

முறைமைக்காளாவாள்முத்துமகள்பெண்டாவாள்
நறைமச்சசானமச்சினனுந்தம்பிக்கு—உறையோட
கூட்டினாள்நல்லம்மாள்கூட்டிவிட்டபேய்மாமி
நாட்டில்விளைவாகுமிந்நாடு. ௫௧

நாடுமகள்பேத்திநன்மனைக்குச்சக்களத்தி
வாடுபிளையாள்பிள்ளைவாய்த்தாக்கால்-பாடுபடு
முட்டிவிட்டகுளைமுளைநடுவேநீயேறு
கட்டிவைத்தபணப்பையாங்காண். ௫௨

காணுதுமைத்துனர்க்குக்காளைக்கண்ணீரொழுகு
நாணுதாதாய்நகுமப்போர்நன்றுப்பபார்—வைணுக
வெட்டியெறிவேலியிலேவோழுந்தசாதிக்குக்
கொட்டிவிடுமோபபிளைச்சாற்கூட்டு ௫௩

கூட்டிக் கரையானைக்கூப்பிட்டுலக்கையிட்டு
வாட்டிவிடுமாடியரைமயிராடப்—பூட்டறிந்து
வைத்தலையேலோடுங்கைக்கடயருசாத்திரவில்
மைக்கடலேயென்றுடமாய் ௫௪

மாயாமதயானைமஞ்சகரைமண்ணையுண்ணும்
பாதைப்பார்த்தோட்டிவிடு—வாயாலே
கட்டழகிவருசியரைக்காலிலேதண்டபட
வெட்டிவெறிநால்மாவிடு. ௫௫

மாவிடக்கால்காணிவருமாகாணிமேலேறும்
பாவியிடமுக்காலம்பாய்ச்சிபபா—சாவில்லை
என்காணிபெட்டுமாயேகாதடங்கிவரும்
பஞ்சாகபாரிவைபாதி. ௫௬

பாதிமதியாதியிடுபள்ளயனைப்பங்கிலேந்து
வாதிவிடுவானந்தாவாய்க்குபபோனு—சாதியில்லை
[illegible]கரநலந்தானுணுமெ[illegible]கோயுமுடிந்து
பக்கமுறிவெட்டிபோபார். ௫௭

பார்க்கரைமிலேநாவாங்கபானாயிலேபூவாடும்
பூசணைக்கிலைசுபியாடிப்போக்கில்லை—தாய்க்கருவில்
பாய்ந்தாவிநாசப்பாமறுபவித்தாய்க்காடும்
வாய்ப்பாரிவாயிலே நல்லநரி ௫௮

வெந்நரிமேவசித்தாரும்வெள்ளாட்டுக்கருவாகா
வெண்டாங்கேநான்றுணைவிவாண்பேய்ப்பூவாம் —தண்டொ
ருகருக்கட்டினபொன்னாலியிலே காய்ச்சகனிபழுக்காம
ற்படுத்திருக்கிறதென்னபயன் ௫௯

பயன்றியப்பாரிற்பார்க்கவடிவொட்டாது
நயனமில்லையார்க்குமெனநாணறிந்தேன்—வயன்முழுது
வைகரைக்குகைக்கரையாய்வம்புவிழுந்சோலையுறி
மைமக்குறிக்கண்ணுள்மனம். ௬௰

மனமாடுமம்புவியில்மாளவடிவிட்டபுரைத்
திறமாடக்கூட்டிவிடச்செங்கமலம்—நயமான
கொப்புக்குளப்பூகூனைக்குநாட்பூவாந்
தப்புக்குவாடியிருந்தான் ௬௧

தானமறைவன்றாடுந்தாய்காட்டுமுறையும்
பாறுவொளிவளநாடடிம்பாய்ந்தேறுந்-சாந்துவரை
நன்றாடுசோறுடுசெய்யவளநாட்டிவிறா
ளந்நாடுமுண்டென்றியல் ௬௨

உண்டகனிதொப்பையிடு மூட்டுகனியேனியிங்கு
கொண்டகனிகாயாகநேர்பிகுப்-உண்டகனி
யப்புவிக்குமெய்ப்பாருமெய்யமாகுருநாதரிட
சொற்படிக்குச்சண்ணுப்புமேரால் ௬௩

சண்ணும்பரையேறுஞ்சகந்தபிள்ளைசாலேறும்
வண்ணணிரண்டுமொக்கவாய்க்குமே-சந்நாளும்
நஞ்சகக்கைத்துஞ்சகட்டும்நன்றாட்டும்வள்ளலெறி
மிஞ்சிமொடுகாணவிதுவாம் ௬௪

காணவுரையாடுங்ககனமெனத்தாறும்
வானவிண்ணோர்தானேகுமட்டாகும்-பூனையென
வங்கிறங்கியுண்டபிர்தவாய்த்துவாய்மீறிவிடுஞ்
சந்திரிதுவாமெய்க்கோநந்தா ௬௫

கருதாலிப்பூவாடிக்கணைகட்டிக்கொண்டாடி
யொருநாலிங்கிருநாலிபூட்டிவிட்டால்—கருதாலே
செங்கைவளைக்குறைச்சலென்றுசெப்பாதே செப்பாதே
னக்குமுண்டிக்குறியென்றியம்பு. ௯௬

குறியிட்டவொட்டகத்தில் குடக்கரைகருத்தப்பாது
உறியிட்டுவெற்றிடவோருக்காஞ்-சரியிட்ட
முகசாற்செவிடாகுமுந்திரைக்கிழ்தப்பாது
அப்பாதியின்பெருமையாம் ௯௭

ஆடிக்கிருக்காயுமாவணியின்மேல்மேருவும்
பாவைபுட்டாசிலைவதைறயும்—வாளமுளை
ஐப்பசியிற்றன்வெடிக்குமாருகற்றமின்னவே
னைகப்பிசகாவாநாடுமிதுகாலா. ௯௮

காணைவதங்காரந்திகைபுங்கதிங்தளிர்மபார்கழிட
ணாணிவெபனைதப்பூவார்நாகு—டுமமாசிலக்கம்
மாசிலாமலர்ப்பூவாமாகருமியங்குனியம
வாகமதுசித்திரையிலைவ. ௯௯

வைகாசியிலேவளநாடடிற்கன்னிகையாள்
மையபெணககண்டறிந்தபாதவிடாய்—மையமிட்டு
வெய்யகதிர்காட்டிவெங்கலப்பெண்தனைபூட்டி
வைபடிட்டுவாழுமாறு. ௱

வாழி மலைப்பங்கயத்தியாட்டிவரவழியேறும்
ஊழ்வினைப்பயனெல்லாம்போமென்றேடும்— நாழிகொண்
டூழகமெய்த்தகண்ணையிடுவென்றிரண்டு சாரமிட்டு
வைகாரகத்திரோறுபேனவை ௭௧

வைத்தமணிபொய்த்தகடல்வாய்க்கவைதாவிரல்
றைத்தநடையாடியிடும் தப்பாது-மெத்தமெத்தவே
கொம்பனையாள் நனவாழ்வுகுடியேறக்காய்க்குமென
வடபிரான்பெண்டுரியபை ௭௨

பெண்டுரியலானபேய்க்கூத்தன்சொற்படிக்குக்
கண்டோரஅவன்கித்தாற்காயாகுட—றன்டெழுயால்
சாரமென்பவணிச்சாரசாரமதிலேறிவா
பூரமேடனாயறிந்தபுல். ௭௩

புல்லாகும்புகலைறிதோளிடும்
எல்லாமதைநிட்டேடேடும்-சொல்லாகும்
கரைகரைக்கும்தாலேறிகரைவிடவாபட்டு
துறைமாறிப்புலத்தியமேலசொல் ௭௪

சொல்லடலைச்சோணைமலை கந்தரிப்பெண்மலை
நல்லமலைசெஞ்சியலைநாட்டிடாண்டு— கொல்லிமலை

ருடமலைக் குத்தட்சணையிற்கும்பமலையென்மலைநோ
டர்மலையாருமெனச்சோதி ௪௫

சோதிமலைசார்ந்துவளர்சோழவளநாட்டிலுண்டு
ரு நியென்றபென்குரும்பையாதியுண்டு—சாதிபது
ங்கிய துமொக்கவுண்டுவங்கணங்கள்மெத்தவுண்டு
ந்தியென்றசிறுபெண்தாயறி. ௪௬

தாயறியாதந்தையரில்தாரமில்லைவானமில்லை
யபிறப்பில்லைமானமில்லை—தூய
வெட்டிககைரமீதிலிடவேண்டாநாள்துணைடுக்க
டதுளிதாணேடுக்கும்பால. ௪௭

பாலசொரியம்பாரிலிடப்படடதுளிர்தாணேடுக்கும
லசொரிவான்பூமாரிமாநிலத்தில்-யார்க்கரிது
வண்டவடமேரையெனவெழுதிதருங்கண்டனுக்கு
ண்டவிடந்தாயாருமகாண். ௪௮

ணலாம்பொன்மேனிகங்கைமங்கைதன்வாழ்வில்
னமில்லைசுந்தரியபெண்நாட்டுவாள்-வானமுய

கொட்டிகரைசிலையிட்டுக்குப்பிசிறுநீரைவிட்டுந்
தப்பிபண்டத்தோலையிடத்தாக்கு ௭௯

தாக்கச்சமர்க்களமாஞ்சன்றுசியாசனமாம்
வார்க்ககனிவிஷமாம்வாய்பாக்காந்—தாக்கமிக
வக்கமிகக்கண்டறியாளெம்மிடதலைப்பிள்ளை
மாய்க்கவிகருறிசொன்னேமனம் ௮௰

மணமெரிந்தால்மயமெரியுமன்றுடுப்பொன்றுடாங்
கணமிருந்தாற்காணலாங்காய்நாடு-இணமாக
பூவாகும்பிஞ்சாகும்பொருந்திக்காய்கனியாகும்
வாயாடப்பூவுதிர்ந்தவாள் ௮௧

வாளாமலைசயிட்டால்வாய்விட்டால்வயளாகும்
வாளாங்கரைகாணப்பாராது-தாளாகும்
வெண்சுடரிலோட்டமிடப்பவையகந்திறபூவாது
கொஞ்சமிதில்மாண்டமணமோடி ௮௨

கோடிவடவணீயுங்குளவுங்கமலக்கண்ணி
கூடிவடகிரிச்சுவுறவானல்-நாடியிது

ஓங்கமணல்பொன்னுருபொங்காரங்கண்டவெளி
நக்கவாயிரஞ்சரி. ௮௧

சரியாடலாமுண்டாள்தானந்தியாயிரதத்தில்
உரியேறியாட்டலாமெபானைருகுக்-தெரிவேவறுங்
கட்டைதணலாகாதவாயுங்கிரணத்திற்
படநிலிக்கும்பச்சைமூலிபார் ௮௨

பாரிவிதையார்காண்பார்பாலகமேனபுலத்திசா
காநரித்கவள்மூலிநாமறிந்தோம்-ஊரிலுண்டு
குடவரைக்கோடாங்கும்பனென்போலுடாகும்
மட்டகுழல்மங்கைபடனம்பூறுவ. ௮௩

பூணவறிவேறுவதும்பூரணத்திலாறுவதும்
நாணமதாகீக்குவதும்நாட்டிலுண்டு-கோண
நானறிவுகொண்டவனேதகாப்பரிவாகுமென
நுண்ணறிந்துவிட்டேறுவன் ௮௪.

வண்ணான்றுறையமுக்குஞ்வாய்ந்தகளிறுவும்
பண்ணுமெனச்சிறந்திபாலடையும்-ஒன்றுறை

காட்டிவைக்குர்வெங்கலத்திற கனகமென்றவோசையை
யபோல்,நாட்டிவிதுமெத்தவுண்டேனில் ௮௭

நவிலவருங்காந்தகிரிநயமானவெண்கிரியும்
புவியிற்கண்டபொன்கிரியும்—பூட்டவே—கவியிலொரு
காட்டவிக்லையிப்பொருளைக்கடனீருறையாவிட்டாற்
கூட்டுமிச்சாறுறவென்றேகூறு. ௮௮

கூறுமரைக்கரையாங்குஞ்சரத்துக்கொன்றரையாம்
வாறுவிட்டஎட்டரைக்குவைப்பர்குஞ்—சேறு
மூட்டிக்கடைச்சிலையிட்டுமுடிந்தேறுமங்கைவெள்ளை
நாட்டிவிடுசொன்னநயம. ௮௯

சொன்னமுறைதப்பாதுசுந்தரானந்தவல்லி
என்னவரைகடற்கரையாமெப்போதும்—மன்னவனாய்
கொட்டிமுழக்கிவிடுங்கோலமலர்த்தாளாடும்
கட்டுவனூர்கைப்பழக்கங்காண். ௯௰

காந்தமலையுங்கடலுமுறவானல்
வாந்தார்நன்முனைக்கியோதோ—காந்தமலர்

சாட்டுமேவுப்புக்குக்கானலின்மேல்காய்காய்க்கும்
நாட்டுமே நாரசிந்தோம்நயந்து. கூக

நடந்தவடமேருவுமோதாரணனார்பள்ளிகொண்ட
கடந்தகடத்தாரைக்கண்டறிந்தால்-நயபாரும
வட்டமிலைச்சட்டியப்பம்வைத்தவர்கெட்டாரும்
கட்டளையாயநாட்டிலிதுகாண். கூஉ

நாட்டிலேகள்ளிகள்லேநவமாணபாண்டமிட்டு
கூட்டிவைத்தகதிராடுங்காமப்பூ-நாட்டி
வெட்டிவெடுபூரணத்தில்வெட்டிவெடுசாயபறை
கொட்டியவள்செயபொன்னுங்குதை. கூங

பொன்னுகுபெருநாளுர்பொய்யுரைபாப்புலத்திசா
சன்யாசமெனறதொழிலைப்பாருங்-கண்ணுறை
பூட்டியுடைவெட்டவெள்பொய்யாகுஞ்சூசரியா
நாட்டிலிதுமெத்தவுண்டுகள் கூ௪

கள்ளிவிடுபொய்த்தொழிலைச் சார்ந்தவிரோதிகள்நீ
அள்ளிவிடுஉபாயந்தக்கடலேபள்ளியென

ஞானவறிவாகுமெனஉள்ளபடிபுலத்திகா
மாதுமையமுப்பெனவேமகிழ். சுரு

மகிழ்ந்துமனம்வெளிவிண்டால்யாட்சிவிடுங் காட்சியி
ல்லை, ஒழிந்துவிடுமெய்வாழ்வுமோட்டினிடுங்—கடுங்கனத்
தில்,தப்பாது தப்பாது தாகாரஇலமிழ்த்திவிடும்
எப்பாழுமுப்பாழ்மெய்தி. சுசு

பாழறிவான்பாலையுண்டுபயனறிவான்மவுனமுண்டு
காயறிவான்கனியுன்போன்காலையிலே—மாவாமா
சொற்றவறிவுளாவனறுசதாசிவமேகண்டவெளி
மெத்தவறிவாமென்றிசை சுஎ

இசைகாட்டிவாள்முலியிளங்காட்டுங்கடலுப்பு
வசைகூட்டுசாரநிலைவாதமென - தசையாட்டம்
வங்கவளவைப்பூரம்வாய்ந்தவிந்தூவிரமுடன்
டங்குலமழிக்குமதுவாய். சுஅ

மதுவானபானமுமேமடக்கவதுவாகுமெனக்
கெதிவேறேயில்லைபுடல்விளிப்போம்—பொதுவாக

நாட்டிவிட்டேன்பேய்மக்காள் நாவடக்கிப் புத்திகொண்
டேற், கூட்டிவைக்குமல்லோகுணம். ௯௯

குணமாமதியன்பதனிற்கூட்டிவைத்தபாசமுறை
மணமாமறிந்தோர்க்குமயமாகும்—வனமுலை
வேறில்லைவேறில்லைத்தனைத்தயுணர்மாண்பருக்கு
நாறிலைக்காய்கரிகட்டைநயம்.

நயஞ்சேர்ந்தன்புலத்தீசர்நாயகியாள்திருவடிக்கு
வயன்றசிறுபிள்ளையெனவாழலாம்-நயந்த
மாற்றிவைக்குமபுத்தியறிமதியமிர்தமானவெண்பா
சாற்றிவைத்தமாலைமுற்றுஞ்சார்.

அகத்தியமகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

வகார

மதிவெண்பா-ா

முற்றிற்று.